

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

Већу за ратне злочине

14. март 2008.

На основу чл. 46. ст.2. тач.3., 265. ст.1. и 266. Законика о кривичном поступку а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. САВИЋ ГОРАНА звани «Саво»
2. ЂИЛЕРЏИЋ САШЕ званог «Саша»

Ш Т О С У

За време оружаног сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине (БиХ), бивше Републике СФРЈ, који се водио између наоружаних формација на страни српског, муслиманског и хрватског народа у периоду од почетка 1992. - 1995.године, као припадници српске стране у сукобу, на подручју Општине Зворник, кршили правила Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска Конвенција - ратификована Одлуком Скупштине ФНРЈ, «Сл.лист» бр.24/50) и правила Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II), па су тако:

I

Окривљени: САВИЋ ГОРАН звани «Саво»

Злочини на пољопривредном добру «Економија»

У периоду од 05. до 12.05.1992.године, када су у просторији за клање стоке на пољопривредном добру «Економија» у Зворнику, била затворена цивилна лица муслиманске националности, а међу којима су били и оштећени:, као војник добровољац припадник јединице „Пиварског“ у саставу Територијалне одбране Зворника, кршио правила из чл.3. ст.1. тач.1. под а) IV Женевске Конвенције и правила из чл.4. ст.1. и 2. тач.а) и г) Протокола II, тако што је:

- а) Дана 05.05.1992.године, када су на «Економију» била доведена и затворена

група од 12 цивилних лица муслиманске националности, у просторију неовлашћено ушао окр.Савић Горан заједно са Славковић Драганом и Кораћ Иваном, против којих се води одвојен кривични поступак у предмету К.В.-5/05, и лицем по надимку «Пуфта», који су такође били припадници јединице „Пиварског“ и Територијалне одбране Зворника, па саглашавајући се сваки са предузетом радњом другог, разним предметима: водоводне цеви, дрвене мотке, каблови од струје, тукли више, сада неидентификованих оштећених, по разним деловима тела и тако им нанели бројне телесне повреде,

б) Неутврђеног дана у напред наведеном периоду, на «Економију» дошао заједно са припадником ТО Зворник - Митровић Светиславом звани «Нишки» и лицем познато по надимку «Пуфта», и из просторије «Економије» где су били затворени оштећени, заједно извели једно лице муслиманске националности, родом из Јање, на испитивање, а које лице је приликом испитивања искористило прилику и дало се у бекство, након чега окр.Савић, трчећи за њим, сустиже га после стотинак метара и пуцањем из пиштоља лишава га живота,

в) Дана 12.05.1992.године, у просторију за клање стоке на «Економији», ушао је окр.Савић Горан заједно са Славковић Драганом, којом приликом су прозвали оштећеног а потом га тешко претукли и одузели му и присвојили златан ланчић, на тај начин, што је Славковић испитивао и тукао ногама и рукама оштећеног, а окр.Савић стајао наоружан у близини, и, у једном тренутку, са врата оштећеног, врхом цеви своје пушке, скинуо и одузео златан ланчић уз речи: «ово ти више неће требати», те тиме и тако оштећеном нанели тешке телесне повреде због којих се овај једва могао покретати.

II

Окривљени:

1. САВИЋ ГОРАН звани «Саво»
2. ЂИЛЕРЏИЋ САША звани «Саша»

Злочини на «Циглани»

У периоду од 12.05. па до почетка јула месеца 1992. године, на месту званом «Циглана» у Зворнику, када су са пољопривредног добра «Економија» била пребачена на принудни рад 22 цивилна лица, међу којима су били оштећени: као војници добровољци припадници јединице „Пиварског“ и Територијалне одбране Зворника, а за време док су вршили дужности на обезбеђењу фабрике «Циглана», кршили правила из члана 3. став 1. тачка 1. под а) и ц) IV Женевске конвенције и правила из члана 4. став 2. тачка а), е) и г) Протокола II, тако што су:

а) Током напред наведеног периода, у више наврата, више пута заједно са Славковић Драганом и Кораћ Иваном, против којих се води посебан кривични поступак у предмету К.В.бр.5/05, те лицем познатим по надимку «Пуфта», нечовечно поступали према оштећенима, тиме што су изводили различите групе оштећених из «Циглане» и наређивали им да за њихов рачун пљачкају

напуштене куће муслиманских па и српских власника на подручју Зворника, што су ови морали и чинити, на тај начин што су групу оштећених одвозили, најчешће, теретним возилом до кућа које су имали намеру опљачкати, одређивали шта треба да се одузме и изнесе из ових кућа и потом натовари на теретно возило, за које време су се они налазили наоружани у непосредној близини са циљем да спрече евентуално бекство оштећених, те на крају, окр. Савић Горан и окр. Ћилерџић Саша, те Славковић и Кораћ и лице по надимку „Пуфта“ одузете ствари: ормаре, телевизоре, фрижидере и другу робу скривају са робом «Циглане» и тако их пребацују у Републику Србију,

б) Неутврђеног дана 26. или 27.06.1992.године, у просторију «Циглане», где су били смештени оштећени Муслимани на принудном раду, ушли заједно са лицем познатим под надимком «Пуфта», и том приликом, саглашавајући се сваки са предузетом радњом другог, учествовали у тешком телесном повређивању оштећеног и убиству Ширак Исмета, тако што су после појединачног извођења оштећених у другу просторију «Пуфти» на његово тражење, давали сваки свој нож да закоље, да би, по порезивању по врату, окр.Савић Горан и окр.Ћилерџић Саша, прокоментарисали: «Види будале, заклао човека тупим ножем!», а својим присуством и личним наоружањем, код оштећених су стварали утисак безнадежног пружања било каквог отпора, након чега је «Пуфта», такође по извођењу у другу просторију, ножем одсекао тетоважу са руке оштећеног,

- чиме су учинили по једно кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ, у вези чл.22. КЗ СФРЈ. .

С тога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда,

2. Оштећене: заштићене сведоке које саслушати у својству сведока, а чије ближе адресе узети из предмета тога суда КВ.бр.5/05, и које користити у складу са решењима Већа о примењеним мерама заштите за та лица,

3. Окривљене

4. Браниоце окривљених,

5. Сведоке:

6. Да се као доказ на главном претресу прочитају:

- транскрипти записника о саслушањима заштићених сведока на главном претресу пред тим судом у предмету КВ.бр.5/05:

- транскрипти записника о саслушањима сведока:
- записнике о саслушањима сведока
- записнике о препознавању у поступку истраге од 07.12.2007.године и 17.01.2008.године,

7. Да се на главном претресу прибаве и прочитају изводи из казнене евиденције за обојицу окривљених.

Да се по завршеном главном претресу окривљени Савић Горан и Ћилерџић Саша огласе кривим за извршено кривично дело, осуде на казне по закону као и да се обавежу да плате трошкове кривичног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Против окр. Савић Горана званог «Саво» из Краљева и окр. Ћилерџић Саше званог «Саша» из Краљева, спроведена је истрага пред истражним судијом Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду у правцу кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ.

У поступку истраге прикупљени су следећи докази:

- искази заштићених оштећених сведока:
- искази сведока: такође датих у кривичном поступку пред тим судом К.В. бр.5/05;
- искази сведока датих пред истражним судијом Већа за ратне злочине у предмету истраге вођене против окривљених Савића и Ћилерџића; а
- извршено је и препознавање окривљених од стране сведока.

Из напред прикупљених доказа, утврђено је стање ствари из кога несумњиво произилази да су окривљени Савић Горан и Ћилерџић Саша извршили по једно кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ, у вези чл. 22. КЗ СФРЈ, у свему како је то ближе чињенично представљено у диспозитиву ове оптужнице.

Наиме, у периоду од почетка 1992.године до 1995.године у бившој Републици СФРЈ, Босни и Херцеговини водио се оружани сукоб између припадника српске, хрватске и муслиманске националности.

Злочини на подручју територије Општине Зворник, који су стављени на терет овој двојици окривљених, догодили су се у периоду од почетка маја до почетка јула месеца 1992. године и то на пољопривредном добру «Економија» и у Фабрици званој «Циглана»; дакле, у време трајања оружаних сукоба у Босни и Херцеговини.

Окривљени Савић Горан звани «Саво» и окривљени Ћилерџић Саша звани

«Саша», јавили су се као добровољци за учешће у одбрани српског народа у Босни и Херцеговини, преко Удружења Срба из БиХ у Београду. Одлазак у Зворник уследио је крајем марта или почетком априла 1992. године. У Зворнику су добили наоружање, опрему и војничку униформу и распоређени у јединицу Стојана Пиварског која је била у саставу Територијалне одбране Зворника, и тако у том својству потом учествовали у оружаним акцијама на српској стани у сукобу.

У првој половини маја 1992. године на пољопривредном добру «Економија» у Зворнику и то у просторији за клање стоке, била су затворена цивилна лица муслиманске националности а међу њима и оштећени: Дружећи се са Славковић Драганом званим «Торо», Кораћ Иваном зв. «Зокс» и лицем зв. «Пуфта», сви из Краљева и сви припадници јединице «Пиварског» као и Митровић Светислав зв. «Нишки», који је такође као један од старешина био у јединици «Пиварског», окривљени Савић Горан одлазио је више пута на пољопривредно добро «Економимија» где је учинио следеће:

Дана 5. маја 1992. године када је на «Економију» била доведена група од 12 цивилних лица, међу којима је био и оштећени заштићени сведок окривљени Савић Горан заједно са Славковићем, Кораћем и лицем званим „Пуфта“ улази у просторију где су били затворени Муслимани и започињу сви да их физички муче, тако што их туку по разним деловима тела са разним предметима, као што су: водоводне цеви, дрвене мотке, каблови од струје и слично. На напред наведени начин већем броју оштећених наносе бројне телесне повреде.

Тачно неутврђеног дана окривљени Савић Горан отишао је на пољопривредно добро «Економија» заједно са Митровић Светиславом и лицем званим „Пуфта“ и из просторије за клање стоке извели једно лице муслиманске националности родом из Јање, наводно на испитивање у другу просторију «Економије». Користећи указану прилику приликом испитивања од стране Митровић Светислава (који се у другој просторији представљао као Муслиман који је такође био затворен) НН лице се даје у бекство, за њим трчи окривљени Савић и сустиже га након стотинак метара, да би затим пуцњем из пиштоља ово лице лишио живота.

Дана 12. маја 1992. године на «Економију» окривљени Савић одлази са Славковић Драганом да испитају затворено лице оштећеног. У тој просторији, Славковић Драган приликом испитивања, туче ногама и рукама оштећеног а окривљени Савић наоружан пушком стоји у непосредној близини и тако помаже Славковићу, да би у једном тренутку, спазивши златан ланац на врату оштећеног исти скинуо и одузео уз речи: « Ово ти више неће требати».

Дакле, у три напред наведене радње окривљени Савић Горан је на пољопривредном добру „Економија“, према затвореним Муслиманима, повредио одредбе из члана 3. став 1. тачка 1. под а) IV Женевске Конвенције и Правила из члана 4. став 1. и 2. тачка а) и г) Протокола II .

Након што су одговорне структуре у општини Зворник дозволиле да се радно ангажују у фабрици «Циглана» у Зворнику затворени цивили муслиманске националности са «Економије», на «Циглану» се 12. маја 1992. године пребацују на принудни рад 22 цивилна лица међу којима су били и оштећени:

окривљени Савић Горан и окривљени Ћилерџић Саша, као припадници Територијалне одбране Зворника, бивају ангажовани као војни чувари лица на принудном раду у «Циглани». Непосредни старешина окривљенима је био Славковић Драган.

Као војни чувари у »Циглани« прво започињу рад Славковић Драган, потом Кораћ Иван па лице звано „Пуфта“ а нешто касније и окривљени Савић Горан и Ћилерџић Саша. Период у коме су били ангажовани приближно је трајао од половине маја до почетка јула месеца 1992. године.

У наведеном периоду окривљени Савић и Ћилерџић, заједно са Славковић Драганом, Кораћ Иваном и лицем звано „Пуфта“ према Муслиманима на принудном раду у „Циглани“, кршили су правила из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) IV Женевске Конвенције и правила из чл. 4. ст.2. тач.а), е) и г) Протокола II и тиме и тако учинили радње кривичног дела ратног злочина из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ.

Наиме, током наведеног периода, у више наврата, више пута нечовечно су поступали према оштећенима, тиме што су из «Циглане» изводили групе оштећених, најчешће по 6 лица, наређивали им да пљачкају напуштене куће за њихов рачун, а они потом робу прикривали заједно са робом «Циглане» и тако је пребацивали у Републику Србију где су је уновчавали. Окривљени Савић и Ћилерџић као и Славковић, Кораћ и лице по надимку „Пуфта“ увек су били у пратњи, наоружани, одређивали која роба ће се опљачкати из којих кућа и били спремни да спрече евентуално бекство оштећених.

Неутврђеног дана 26. или 27.06.1992. године, у просторију «Циглане» где су били закључавани Муслимани на принудном раду, ушли су заједно окривљени Савић Горан и Ћилерџић Саша са лицем по надимку «Пуфта». Том приликом „Пуфта“ изводи у другу просторију оштећеног и од окривљених Савића и Ћилерџића тражи нож да њиме закоље оштећеног. Када је заиста ножем по врату преклао оштећеног, окривљени Савић и Ћилерџић коментаришу његово понашање: « Види будале, заклао човека тупим ножем». Након овога „Пуфти“ помажу да оштећеног убаци у гепек путничког возила и одвезе из Циглане. Истом приликом окривљени Савић и Ћилерџић помажу „Пуфти“ у телесном повређивању оштећеног при одсецању тетоваже са руке. Помоћ се огледа у чињеници што су обојица били наоружани и стајали у близини, затим, што су се својим коментарима саглашавали са предузетим радњама „Пуфте“ према оштећенима и тако стварали уверење безнадежног пружања било каквог отпора од стране оштећених или пак других присутних лица на принудном раду у „Циглани“.

Правном оценом утврђеног стања ствари у поступку истраге, основано се да закључити да су окривљени на месту, у време и на начин како је то ближе чињенично представљено у диспозитиву ове оптужнице учинили кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142. ст.1. КЗ СФРЈ у вези чл. 22. КЗ СФРЈ.

У својим одбранама окривљени Савић Горан зв. «Саво» и Ћилерџић Саша зв. «Саша» негирају извршење кривичног дела наводећи првенствено да у критично време нису били на «Економији» ни у «Циглани».

Одбране окривљених су неосноване јер доведене у везу са прикупљеним доказима, посебно исказима саслушаних заштићених оштећених сведока, показују се као неистините. Сви оштећени заштићени сведоци децидирано су навели и описали учешће и окривљеног Савића и окривљеног Ђилерџића како на пољопривредном добру „Економија“ тако и у „Циглани“. Сведок је несумњиво посведочио радњу убиства НН лица из Јање од стране окривљеног Савића, а сведок боравак и окр. Савића и окр. Ђилерџића у критичном периоду у овој фабрици.

Како на страни окривљених нисам нашао околности које би искључиле кривичну одговорност за извршено кривично дело, то предлажем да их суд за исто огласи кривим и осуди на казну по закону као и да их обавезе да плате трошкове кривичног поступка.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић